

ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 50 ปี สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนตั้งแต่ 2 ราย ถึง 4 ราย มีประสบการณ์การผลิตมะม่วงเพื่อการส่งออกเฉลี่ย 9 ปี การรับรู้ข่าวสารส่วนใหญ่ได้รับทางโทรทัศน์เป็นหลัก พันธุ์มะม่วงที่สมาชิกนิยมปลูกเพื่อการส่งออก ได้แก่ พันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง พันธุ์น้ำดอกไม้เบอร์ 4 และพันธุ์เขียวเสวย มีพื้นที่การผลิตแต่ละครัวเรือนระหว่าง 5-10 ไร่ การจำหน่ายผลผลิตส่วนใหญ่มักจะจำหน่ายให้กับบริษัทผู้ส่งออกมะม่วงที่จตุรัสชัยภูมิเป็นหลักและจำหน่ายเป็นครั้งๆ แล้วแต่บริษัทส่งออกสั่งซื้อ มีจำนวนผลผลิตที่ส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ 3-5 ตันต่อฤดูกาลผลิต มีรายได้เฉลี่ยจาก

การส่งออกมะม่วง 491,333 บาทต่อคนต่อฤดูกาลผลิต มีจำนวนผลผลิตที่ส่งขายภายในประเทศเฉลี่ยอยู่ที่ 5-8 ตันต่อฤดูกาลผลิต มีรายได้จากการจำหน่ายภายในประเทศ 110,000 บาทต่อคนต่อฤดูกาลผลิต และมีต้นทุนในการผลิตเฉลี่ย 163,333 บาทต่อคนต่อฤดูกาลผลิต

ปัญหาของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตมะม่วงส่งออกจังหวัดอ่างทอง คือ ขาดความต่อเนื่องของปริมาณผลผลิตเป็นผลมาจากการขาดการวางแผนการผลิตและการรวมกลุ่มกันเพื่อประชุมหารือวางแผนการผลิต จะพบในกลุ่มยี่ล้นและกลุ่มพืชเศรษฐกิจที่สมาชิกกลุ่มมักจะผลิตแบบรายเดี่ยวแยกกันผลิตและจะเริ่มการผลิตพร้อมกันทั้งกลุ่ม ซึ่งต่างกับกลุ่มมงคลธรรมนิมิตที่สมาชิกกลุ่มให้ความสำคัญร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมกลุ่มทุกเดือน รวมถึงมีการวางแผนการผลิตแบบแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อเพิ่มความต่อเนื่องของปริมาณผลผลิต และการใช้ต้นทุนการผลิตสูงเมื่อเทียบกับรายได้รวมจากส่งออกและจำหน่ายภายในประเทศ ซึ่งสมาชิกกลุ่มมักจะเสียค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อสารเคมี ปุ๋ยเคมี ค่าวัสดุการเกษตร และค่าจ้างแรงงาน

ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การอบรมในเรื่องการวางแผนการผลิตภายในกลุ่ม การคาดการณ์ปริมาณผลผลิตภายในกลุ่มล่วงหน้าเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการขายผลผลิตให้กับบริษัทรับซื้อ การจดบันทึกบัญชีรายรับ – รายจ่าย เพื่อให้ทราบต้นทุนและกำไรที่แท้จริงในการผลิต การเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและการวางแผนจัดการสวนมะม่วงหลังจากประสบภัยธรรมชาติ

Thesis Title Management of Mango Orchards of Mango Exporting Community
Enterprise Group in Ang Thong Province

Author Mr. Putthipong Jamlong

Degree Master of Science (Agriculture Extension)

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Suraphol Sreshthaputra	Advisor
Assoc. Prof. Dr. Wallratat Intaruccomporn	Co-advisor
Assoc. Prof. Dr. Sombat Srichuwong	Co-advisor

Abstract

The aim of this research is to study the exported mango production, orchard management and mango production planning for export including problems and obstacles in the implementation of Mango Exporting Community Enterprise in Ang Thong Province. The samples are 161 members of Mango Exporting Community Enterprises Group in Ang Thong Province who are divided into 3 groups, Mongkonthamnimit Group, Yilon Group and Economic Crops Group. The data was collected by interviewing and analyzing data using descriptive statistics which are percentage, average, maximum, minimum, standard deviation and SWOT analysis.

The results showed that most of the members are male with the average age of 50 years. Their education is lower than 6th grade, an average of 9 years of mango exporting experience, with 2 – 4 family members, and their main channel of obtaining information is through television. The mango seeds that members primarily grow for export are Namdokmaiseethong, Namdokmaiber 4, and Khiosawoei. Each family has cultivated area from 5 to 10 rai and their products are mainly sold to the mango export company at the group selling point and they will sell it as the ordering from the export company. Their export on average weighs 3-5 tons with an average income of 491,333 baht per each member in each production season from mango exports.

The number of output sold in the country is 5-8 tons and the average income from the sale inside the country is 110,000 baht per member in each production season and the average production cost is 163,333 baht per each member in each production season.

The problem of the Mango Exporting Community Enterprise in Ang Thong Province were lack of continuity of products, which is the result of the lack of production planning and group meeting for the production planning which is found in Yilon group and Economic crops group where the members tend to produce the products as individuals and separate the production but start producing the product at the same time which is different from Mongkonthamnit Group where they attend group meetings every month and make plans to increase the production of continuous output. Study shows that the production of Yilon and Economic crops group costs are high compared to the total revenue from exports and domestic sales

The suggestion related to the research is that relevant agencies should provide training in production planning within a group, the yield prediction within the group ahead for the benefits of selling the products to the purchased company, the establishment of cooperative groups, taking account expenditure to know the capital and the profit of production, preparing to cope with natural disasters and mango orchard planning after experiencing a natural disaster.